

Tydzień z Maryją

Nr 38/2023 (257)

XXXII Niedziela zwykła
12.11.2023

18 listopada - wspomnienie bł. Karoliny Kózkówny,
dziewicy i męczennicy

Z niedzielnej liturgii Mszy Świętej

Ewangelia (Mt 25, 1-13)

Przypowieść o dziesięciu pannach

Przypowieść o pannach wpisuje się w nastrój listopadowych dni. Mówi o czuwaniu i niespodziewanym przyjściu Pana, a także o osobistym spotkaniu z Nim w godzinie naszego odejścia do Domu Ojca.

Panny roztropne są symbolem ludzi mądrych, uduchowionych, czuwających, zawsze otwartych na spotkanie z Bogiem. Nawet gdy śpią, „*ich serce czuwa*” (por. Pnp 5, 2). Oczywiście, nie chodzi tutaj o nieustanne myślenie o Bogu. Jesteśmy ludźmi, nie aniołami. Musimy również spać; pochłaniają nas obowiązki, praca, codzienność. Przeżywamy trudności, lęki i smutki, a także ludzkie radości i przyjemności. Ale żyjemy w świadomości celu, do którego zmierzamy; zawsze gotowi na spotkanie z Bogiem i Jego łaską. Podtrzymujemy nieustannie światło wiary, które zapłonęło w nas w chwili chrztu świętego.

Panny nieroztropne, zwane popularnie głupimi, zasypiają podobnie jak mądre, ale brakuje im przeczności, mądrości, zwrócenia uwagi na cel. Dlatego żyją w letargu, nieświadomie. Prowadzą życie niespokojne, nerwowe, zabiegane. Zajmują się tysiącem rzeczy, ale nie potrafią skupić się na własnym wnętrzu. Nie mają czasu na refleksję, chwilę ciszy, spojrzenie w głąb swej duszy. Mimo wielu zajęć i ciągłej ruchliwości tkwią w głębokim letargu duchowym i przesypiają czas łaski.

Panny głupie sądzą, że zdążą w ostatniej godzinie zakupić oliwy od swoich towarzyszek. Tymczasem Oblubieniec mówi „nie”. Niektórzy sądzą, że inni (krewni, księża, zakonnice) wyproszą im niebo, albo sami zdążą w ostatniej chwili (na starość). Tymczasem do nieba nie idzie się „na doczepkę”. Nikt nie może przeżyć życia za innych. Istnieją decyzje, które można podjąć tylko osobiście. Spotkanie z Panem powinno być przygotowane wcześniej. „Cwaniactwo na nic się zda” (B. Maggioni).

Przyjście Oblubieńca jest zaskakujące (o północy). To On jest Panem swojej godziny, nie my. Jego kalendarz niekoniecznie musi pokrywać się z naszym. Jednak wcześniej puka i czeka: „*Oto stoję u drzwi i kołaczę: jeśli kto postyszy mój głos i drzwi otworzy, wejść do niego i będę z nim wieczerał, a on ze mną*” (Ap 3, 20). Mądrość polega na wyostrzeniu słuchu i nie zwlekaniu z odpowiedzią, aż będzie za późno.

Źródło: <https://jezuici.pl/2017/11/madre-glupie-panny/>

Kieszenie pełne emocji

Zdaniem mnichów wszystkie emocje należy przetrzymać w perspektywie kontaktu z Bogiem, jako Tym, który wszystko widzi i wie. Jeżeli Bóg jest najważniejszy, wtedy też każdy, sam w sobie, jest ważny, ale z drugiej strony także wszyscy dookoła stają się tak samo ważni. Dlatego trzeba potrafić swoje emocje schować do kieszeni, lecz jednocześnie należy przy tym być autentycznym.

Kiedyś ksiądz Wojtyła powiedział: „*Za to, co się we mnie dzieje, najczęściej nie jestem odpowiedzialny, ale ponoszę odpowiedzialność za to, co z tym zrobię*”. Są to słowa, które niejednemu mogą pomóc w rozładowaniu emocji.

Źródło: o. L. Knabit i o. J. Badeni, *Sekrety Mnichów czyli sprawdzone przepisy na szczęśliwe życie*, Dom Wydawniczy „Rafael”, Kraków 2007.

SAKRAMENT NAMASZCZENIA CHORYCH

W Starym Testamencie człowiek doświadczał podczas choroby swoich ograniczeń i jednocześnie rozumiał, że choroba w tajemniczy sposób wiąże się z grzechem. Przez swoją mękę i śmierć na krzyżu Chrystus nadał cierpieniu nowe znaczenie, które – jeśli będzie zjednoczone z Jego cierpieniem – może stać się środkiem oczyszczenia i zbawienia dla nas i dla innych ludzi. Kościół posiada jeden specjalny sakrament przeznaczony do umocnienia osób dotkniętych chorobą, ustanowiony przez Chrystusa i poświadczony przez św. Jakuba: „*Choruje ktoś wśród was? Niech sprowadzi kapłanów Kościoła, by się modlili nad nim i namaścili go olejem w imię Pana*” (Jk 5,14). Sakramentu namaszczenia chorych mogą udzielać tylko kapłani (biskupi i prezbiterzy). Istotą celebracji jest namaszczenie olejem poświęconym – jeśli to możliwe przez biskupa – czoła i rąk. Namaszczeniu towarzyszy modlitwa kapłana, który prosi o specjalną łaskę tego sakramentu.

Sakrament namaszczenia chorych udziela specjalnej łaski, która jednoczy wewnętrznie chorego z męką Chrystusa, dla jego własnego dobra oraz dla dobra Kościoła, dając mu pocieszenie, pokój, siłę, a także przebaczenie grzechów, jeśli chory nie mógł się wyspowiadać. Sakrament ten prowadzi niekiedy także, jeśli taka jest wola Boża, do uzdrowienia ciała. W każdym przypadku namaszczenie przygotowuje chorego na przyjście do domu Ojca.

Źródło: „*Kompedium Katechizmu Kościoła Katolickiego*”, wyd. Jedność, Kielce 2005

Ostatnie chwile na ziemi,
czyli o uszanowaniu majestatu śmierci...

Godna śmierć to sytuacja, w której osobie umierającej zapewnia się łagodzenie bólu i obecność bliskich. Zazwyczaj najbliżsi nie są przygotowani do ostatecznego rozstania, nie przepracowali skomplikowanych, bolesnych problemów we wzajemnych relacjach i nie przeprowadzili rozstrzygających rozmów. Mają poczucie winy, chcą zatrzymać bliskiego wśród żywych za wszelką cenę. Papież Jan Paweł II wyraził opinię, że człowiek ma prawo do umierania w spokoju i godności. Profesor Janusz Skalski, krakowski kardiochirurg, zaznacza, że lekarz musi walczyć o życie pacjenta, ale w pewnym momencie winien on jednak „*uszanować majestatu śmierci*”.

Ważne, aby człowiek umierający miał możliwość doświadczyć ciepła rodzinnej miłości, przekazać ostatnią wolę i pożegnać się. Tymczasem współcześnie człowiek często umiera w samotności, czuje się opuszczony. Bezpośrednia obecność, pocieszenie, modlitwa, towarzyszenie do końca to wyraz naszej wdzięczności, miłości, ale też przebaczenia.

Ks. Leszek Smoliński, *Kiedy odchodzą bliscy*, wyd. Rafael, Kraków 2017

Rozważania z księdzem Twardowskim...

PRZEMIJANIE

Kiedy patrzymy na przytułki dla starców, mężczyzn z chorymi pęcherzami, babcie z zylakami, które się nie goją, czasem nam się wydaje, że co jak co, ale starość nie ma żadnego sensu; stary człowiek na nic już nie czeka, wszystko się dopełniło, chociaż nie zawsze dobrze.

Jednak Jezus przyszedł, chociaż postarzał się Symeon i osiwiła Anna. Ilu ludzi starszych dopiero u schyłku życia odzyskuje wiarę!

Tak jak są cudowne dzieci, tak są i cudowni starcy - ludzie o niespożytej energii i wielkich siłach.

W niedzielę (19.11) po każdej Mszy świętej młodzi wolontariusze ze Szkoły Podstawowej w Michałowicach we współpracy z parafialnym Stowarzyszeniem Nadzieja Michałowice będą sprzedawać wykonane przez uczniów szkoły ozdoby świąteczne.

Cały dochód ze sprzedaży zostanie przeznaczony dla podopiecznych Fundacji Anny Dymnej - Mimo Wszystko. Poznanie problemów, z którymi borykają się osoby niepełnosprawne i pomoc im to priorytetowe zadanie szkoły na ten rok. Wspomóżmy i my ten szlachetny cel.

Już dziś bardzo dziękujemy za każdy dar serca.

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek – 13.11.2023 – Świętych Benedykta, Jana, Mateusza, Izaaka i Krystyna, pierwszych męczenników Polski

7:00 + Za dusze w czyśćcu cierpiące

Wtorek – 14.11.2023

18:00 Dzięczynna z prośbą o opiekę Matki Bożej, Aniołów Stróżów i potrzebne łaski w 2. rocznicę urodzin dla Tymoteusza

Środa – 15.11.2023 – św. Alberta Wielkiego, biskupa i doktora Kościoła

7:00 + Za śp. Tadeusza Kutybę

Dzięczynna za szczęśliwe rozwiązanie z prośbą o błogosławieństwo Boże dla matki i dziecka

Dzięczynna za zdrowie Michała

O zdrowie i potrzebne łaski dla Bartłomieja

+ Za śp. Zenona Zębałę, Helenę i Wacława Ciaranek, Antoninę i Franciszka Chwalik, Zofię i Stanisława Cichy, Krystynę i Stefana Chwalik, Franciszka Kilmer

20:00 + Za śp. Marię Miskę w 5. rocznicę śmierci

+ Za śp. Stanisława i Antoninę Kubik, Stanisławę Machnik

+ Za śp. Zbigniewa Gajewskiego

+ Za śp. Marię Patecką

+ Za śp. Emilię Kowacką

+ Za śp. Jerzego Winkela

+ Za śp. Zofię Ceglińską

Czwartek – 16.11.2023 – Rocznica Poświęcenia Rzymskich Bazylik Świętych Apostołów Piotra i Pawła; św. Małgorzaty Szkockiej; św. Gertrudy, dziewicy

18:00 + Za śp. Marię Kmitę w rocznicę śmierci

Piątek – 17.11.2023 – św. Elżbiety Węgierskiej, zakonnicy

7:00 + Za śp. Józefa, Aniele, Salomeę Pietrzak, Matyldę i Szczepana Nogiec, Marię Bańkę

18:00 Msza święta listopadowa za zmarłych

Sobota – 18.11.2023 – bł. Karoliny Kózkówny, dziewicy i męczennicy

7:00 + Za śp. Alfreda Marachę w 2. rocznicę śmierci, oraz śp. Mieczysława Gawła i Adama Musiała

18:00 + Za śp. Władysławę i Edmunda, Stanisławę i Tadeusza i zmarłych z rodziny

Niedziela – 12.11.2023 – 33. Niedziela zwykła; św. Salomei, dziewicy

7:00 W intencji wszystkich parafian

9:00 + Za śp. Krystynę Tochowicz w 22. rocznicę śmierci i męża Władysława

10:30 + Za śp. Jerzego Massalskiego w rocznicę śmierci

12:00 + Za śp. Mariannę i Mieczysława Kawula

18:00 + Za śp. Reginę Calik w 17. rocznicę śmierci i zmarłych z rodziny Calik i Janas

Wizerunek Jezusa a Całun Turyński

Przez lata za odzwierciedlenie wyglądu Jezusa Chrystusa uznawano Całun Turyński, którego autentyczność była wielokrotnie podważana. Na lnianym płótnie, którym owinięte było ciało, utrwaliło się odbicie twarzy i całej sylwetki. Jest to jeden z najczęściej badanych obiektów w historii, jednak do tej pory stanowi zagadkę. Według chrześcijańskiej tradycji jest to całun, którym po śmierci na krzyżu owinięto ciało Jezusa. Na jego podstawie naukowcy próbowali stworzyć możliwy obraz twarzy Jezusa. Jest to jedna z wielu prób. Niedawno badacze w Wielkiej Brytanii i Izraela – specjaliści od medycyny sądowej i graficy komputerowi zrekonstruowali wygląd Jezusa za pomocą metod stosowanych przez policję. Otrzymany wizerunek okazał się zupełnie odmienny od znanego dotychczas. Przede wszystkim Jezus z pewnością miał krótkie włosy. W tamtych czasach noszenie długiej fryzury nie było popularne wśród mężczyzn, było wręcz uznawane za wstyd. Jego włosy, karnacja oraz oczy na pewno były ciemne. Miał semickie rysy twarzy i nosił brodę.

Warto przeczytać, warto zobaczyć...

„Filokalia”

„Filokalia” jest wyborem tekstów klasycznych myślicieli chrześcijańskich z okresu od IV do XV wieku. Wyboru dokonali mnich Nikodem z góry Athos i biskup Makary z Koryntu. Takie treści dają gwarancję, że każdy, kto chce kształtować swoją duchowość, może je traktować jako sprawdzony, godny zaufania podręcznik.

Poznanie duchowości ukształtowanej na klasycznych myślicielach z dużym przekonaniem promuje przeor klasztoru tynieckiego, a równocześnie redaktor nowego wydania „Filokalii”, Szymon Hiżycki OSB. Pytany o ideę wydania zbioru mówi: „Osobiście uważam, że tekst „Filokalii” ma wychowywać ludzi pokoju i pojednania, którzy są bardzo zakorzenieni w Bogu. Ikona kogoś takiego jest bohater „Opowieści pielgrzyma”. Spójrzmy, jakie miał tragiczne życie: stracił wszystko, a jedynym celem, który go ożywiał, było pragnienie Boga. Dzisiaj, pośród bezsensu i degradacji wartości, właśnie „Filokalia” może być tym fundamentem, na którym będzie dało się zbudować od podstaw uporządkowane życie.”

Ponieważ mówimy tu o głębokich tekstach źródłowych, skrywających znaczenie na wielu poziomach, do ich zrozumienia potrzebne są wyjaśnienia. Tu z pomocą przychodzi lektura dzieła dostępna na kanale YouTube klasztoru, z komentarzami przeora. Gorąco polecamy.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE NA XXXII NIEDZIELĘ ZWYKŁĄ – 12.11.2023

W drugą niedzielę listopada (12.11) od 2009 roku obchodzimy **Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym**.

Dzisiaj także z inicjatywy papieża Franciszka obchodzony jest **Światowy Dzień Ubogich**.

W środę (15.11) o godzinie 20:00 Msza św. zbiorowa i adoracja Najświętszego Sakramentu oraz Nowenna do NMP Królowej Polski i Apel Jasnogórski.

Spotkanie kandydatów do Sakramentu Bierzmowania w czwartek (16.11) na Mszy św. o godz. 18:00.

W piątek (17.11) o godz. 18:00 **Msza św. Listopadowa za zmarłych**.

W sobotę (18.11) **spotkanie Kręgu Biblijnego**.

Pełna treść ogłoszeń na stronie www.parafiamichalowice.pl.

Z naszej wspólnoty parafialnej odeszła

śp. Adela Gola

Wieczne odpoczywanie racz Jej dać Panie...